

Letošní mrazivý duben nás poměrně dlouho udržoval v napětí a se zimním oblečením v pohotovosti. Pravda je, že v kožichu, beranici a sněhulích jsme ještě na kole nikdy nejeli...inu, co není, může být. Ale NEBYLO! Čím více se blížilo datum 1. 5., tím více se na meteorologických portálech zvyšovaly teploty.

Chladné teploty a zdravotní neduhy oslabily naši výpravu. Do Svídnice se vypravila tříčlenná posádka. Poučení minulým rokem, kdy na nás ve Svídnicí čekal v 10.00 jízdychtivý dav, snažili jsme se, coby správní organizátoři, dorazit na místo dřív. Otázkou je, jestli není hodina a půl trochu moc velká rezerva...?

Využili jsme náskok k pozvolné aklimatizaci. Na arktické počasí s větrem rychlosti orgánu jsme se připravili:

1. otevřením bočních dveří
 2. vysunutím jedné nohy z vozu
- Obě fáze jsme prováděli s veelkou časovou prodlevou.

Nakonec nás z auta vyhnala chuť na čerstvou a HORKOU kávu, kterou jsme s velkým úsilím ve větru uvařili a s ještě větší chutí vypili.

*Vaříme kafe
(všimněte si vlající ofiny a větrolamu)*

Před desátou dorazila na místo první část svídnických cyklistů, vedená paní Benešovou. Následovala další část cyklistů a paní starostka obce Dymukury, paní Ludmila Kubálková, která nás srdečně přivítala a popřála zdar naší jízdě.

Oficiálně tedy začala 4. jízda MEMORIÁLu prof. JOSEFA KUBÁLKA nazvaná „S kolem kolem Svídnice“, která letos ze Svídnice namířila do Kopidlna za pedagogem a skladatelem Františkem Matějem Hilmarem.

Ve zkratce: Začátek a konec cesty Svídnice (okr. Nymburk).

Délka trasy 42 km.

Čas strávený na kole, včetně pořizování fotodokumentace, posezení v parku 4 hodiny.

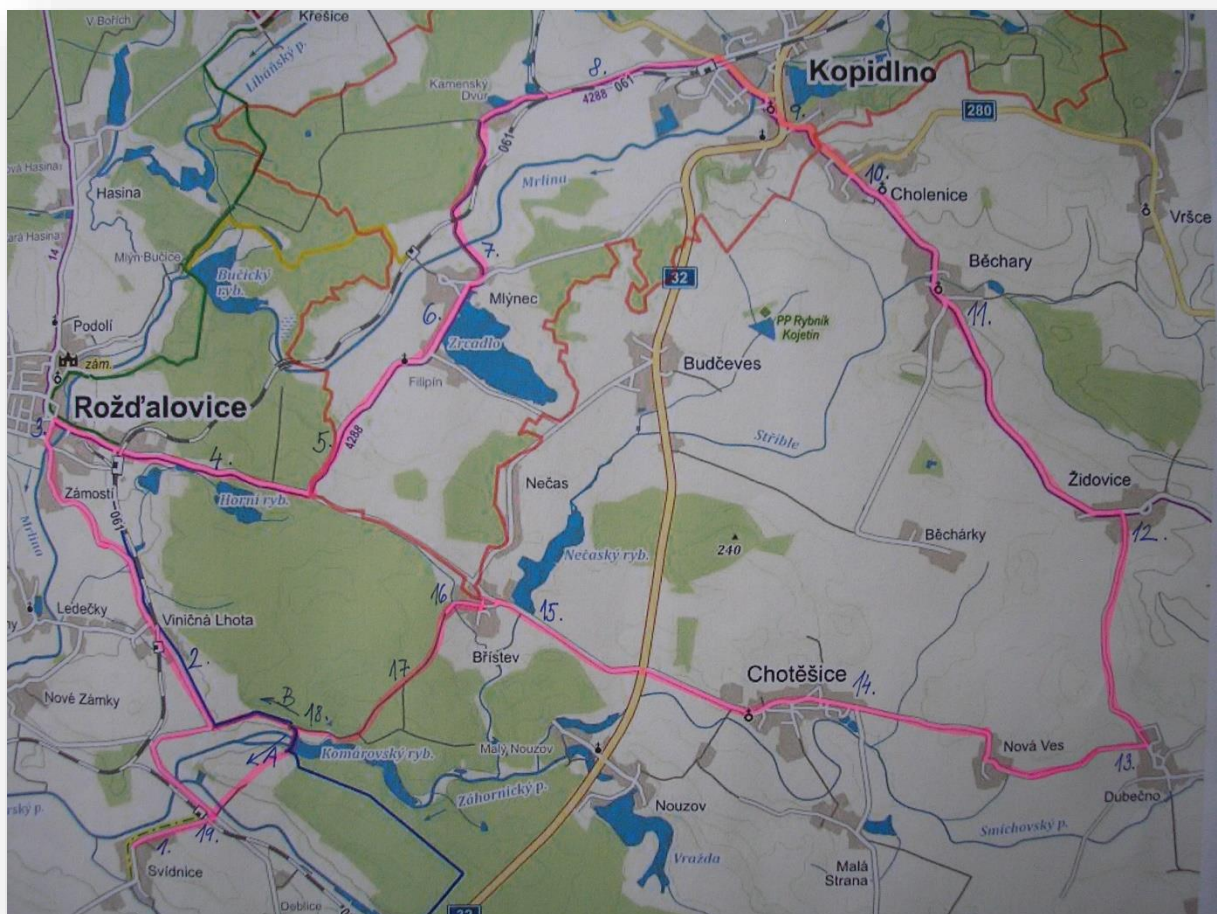
Obtížnost střední.

Dojmy pestré, tváře ošlehané.

Odpočinek po vítězném boji s větrem zasloužený.

Počet cyklistů 8.

Tak vypadala celá cesta na mapě (růžová).

A teď už do sedel!

Paní starostka Ludmila Kubálková (vlevo) a 8 účastníků cyklojízdy

Nejprve však tradičně něco málo o místě startu našeho memoriálu.

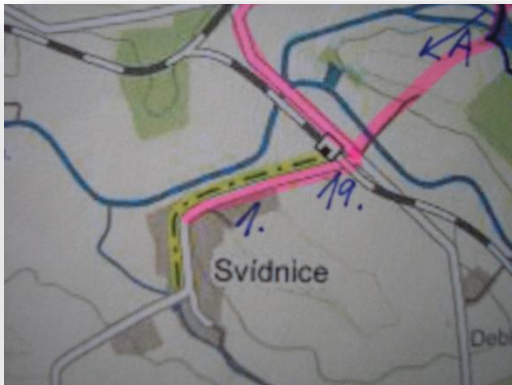
Svídnice je malebná vesnička ležící 20km severně od Poděbrad. Dnes je součástí nedaleké obce Dymokury.

Jméno Svídnice je odvozeno od keře svídy obecné.

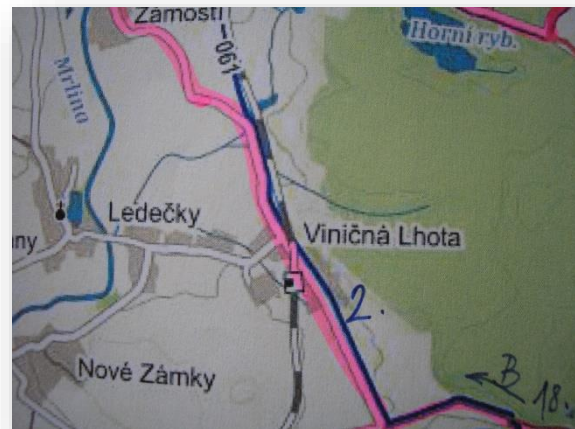
Zajímavosti - socha Nejsvětější trojice, zvonička, jednotřídní škola s pamětní deskou prof. Josefa Kubálka, pomník padlým v 1. sv. válce.

Celou Svídnicí prochází naučná stezka s informačními tabulemi (tabule č. 4 je věnována profesoru Josefu Kubálkovi...a je v ní zmínka i o naší škole).

Ze Svídnice vyrážíme
(a poprvé narážíme na odpor větru)
severovýchodním směrem.
(č.1)

Kolem hřbitova sjíždíme k železniční
trati a odbočujeme vlevo.

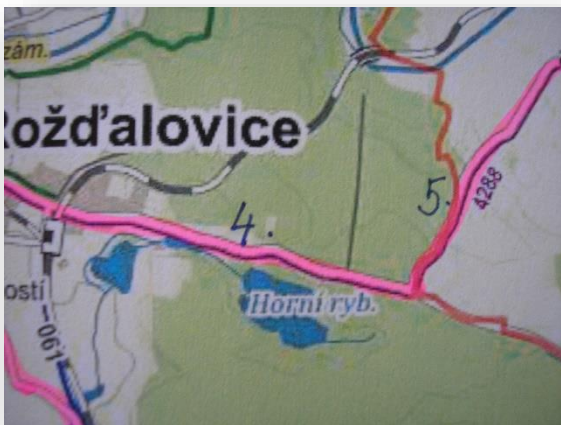

S větrem v zádech svištíme směrem na Rožd'alovice (naši fanoušci vědí, že tam
vedl 2. memoriálový ročník). (č.2)

Protože se v Rožďalovicích v červnu koná v místním muzeu knihařství výstava věnovaná prof. Josefu Kubálkovi, jeli jsme se podívat, jestli už nejsou vyvěšené pozvánky...zatím ne. (č.3)

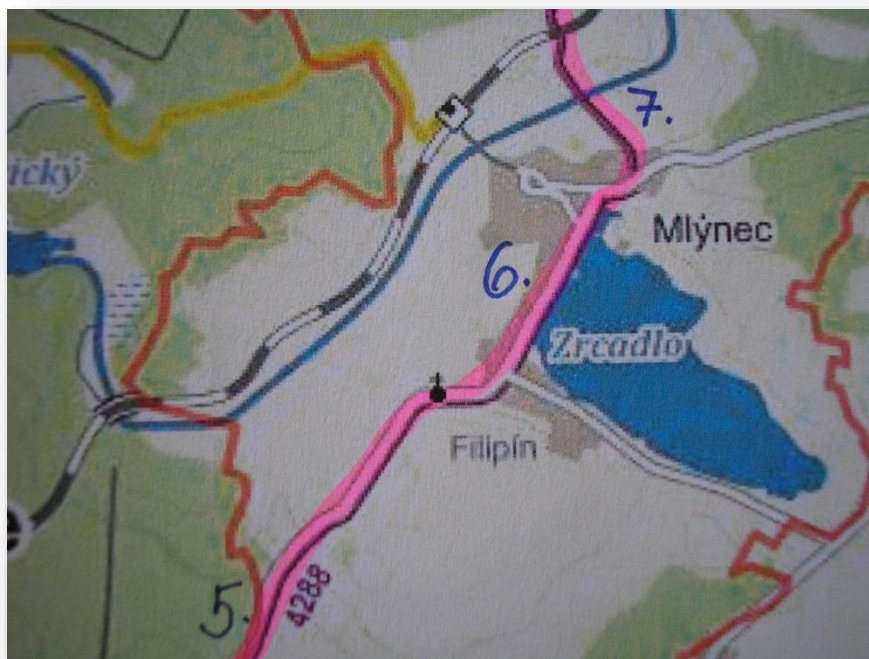

Z Rožďalovic vyjíždíme směrem na východ (proti větru) do mírného kopce, okukujeme dřevěnou stavbičku a pak si užíváme jízdu v krytém lesním úseku. (č.4)

Na rozcestí odbočujeme vlevo a drsně stoupáme. Čeká nás sjezd. Potěšení z něj nám kazí silný vítr, sotva se držíme na kolech.

(č.5)

Nejprudší nárazy nás čekají na hrázi rybníka Zrcadlo, jehož hladina zrcadlo rozhodně nepřipomíná, spíš rozbouřený oceán. (č.6)

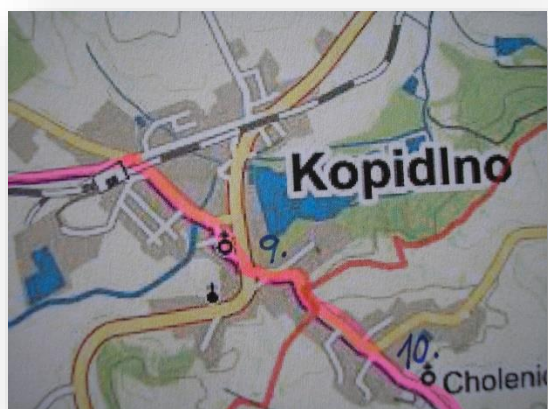
V obci Mlýnec odbočujeme vlevo na cyklostezku. (č.7)

Cyklostezka nás dovede na okraj Kopidlno. Podél tratě s výhledem na cukrovar, který nebyl nikdy v provozu, míříme do centra Kopidlno. (č.8)

V Kopidlno nás čeká zasloužený odpočinek v parku Střední zdravotnické školy. (č.9)

Tak o parku mluví zasvěcený zdroj:

Kolem zámku se rozkládá ve směru jihovýchodním rozsáhlý přírodně krajinářský park o rozloze 7,68 ha, jehož současná podoba pochází z radikální úpravy zahájené na konci 19. století z iniciativy hraběte Ervína Šlika. Plány pro rekonstrukci vypracoval František Thomayer. V roce 1564 byla přehrazena bažina a vytvořen zdejší rybník o rozloze 12 ha. Park vhodně využívá mírně zvlněného terénu a uplatňují se zde široké travnaté průhledy na přílehlý rybník. Na východním okraji parku se nachází pravděpodobně uměle navršená kruhová vyhlídka na rybník. V zadních partiích přechází park v bažantnici a oboru. Parková úprava využívá prvků drobné architektury. V rámci úpravy parku byl v jeho areálu vybudován rovněž palmový skleník, postavený podle vzoru Schönbrunského palmového skleníku. Dále byla postavena fíkovna a oranžerie. V parku byly ponechány některé vzrostlé stromy, hlavně duby, jilmy a babyky. Bylo vysázeno i mnoho stromů nových. Park patří k dendrologicky nejbohatším a k nejlépe udržovaným objektům na okrese. V současnosti je park spolu se vzácnými dřevinami, které se zde nacházejí v péči studentů a učitelů Střední zahradnické školy, která zámku sídlí od roku 1948.

A tak jsme si park užívali my:

- ...obídek
- ...kafíčko
- ...posezení
- ...poležení
- ...povídání

Po příjemné hodince v parku
vyrážíme na další cestu.

Odbočujeme vlevo na hlavní silnici.
Na pravé straně mjííme dům, ve
kterém žil František Matěj
Hilmar.

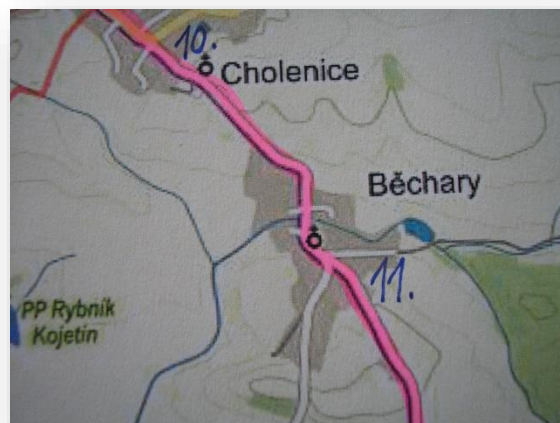

Po pár metrech uhýbáme z hlavní silnice
vlevo. Před výjezdem z Kopidlna musíme
zdolat kopec.

V Cholenicích se nám otevírá
nádherný pohled na kapli sv.
Marka.
K ní se prostě musíme podívat!
(č.10)

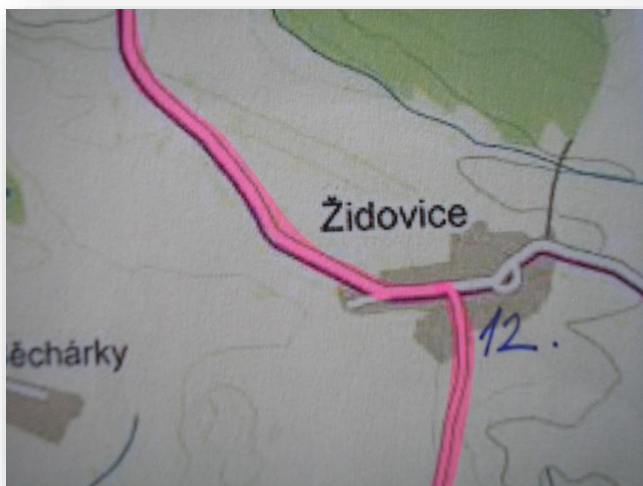

Pohled na sv. Marka a udřené cyklisty v kopci. (č.11)

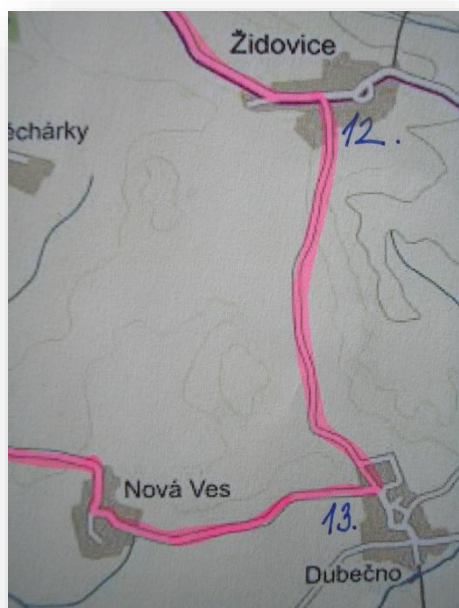

Na kopci už je nám
velmi teplo...
...ale ta panoramata!

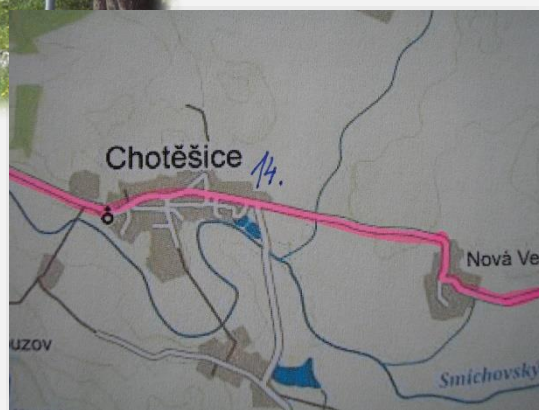
V Židovicích odbočujeme vpravo do polí, která nám v rámci projektu vyasfaltovala, jak jinak, než Evropská unie. (č.12)

Z polí sjíždíme do Dubečna. (č.13)
Na jeho okraji točíme velmi ostře vpravo a s úlevou si necháváme dout vítr do zad. Každou chvíli čekáme, že se, potvora, otočí, ale vypadá to, že nás potrápil už dost a dá nám konečně pokoj.

Projíždíme Novou Vsí
a Chotěšicemi. (č.14)

Idylka u rybníka před Bříství.
(č.15)

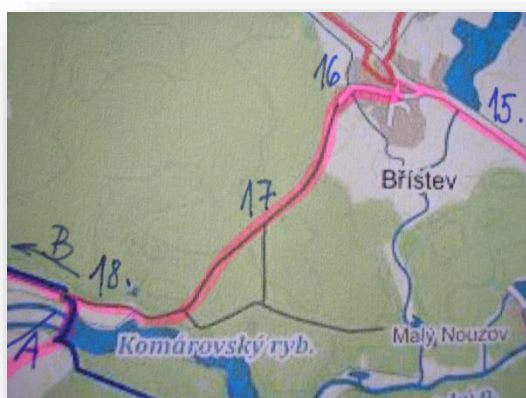

V Břístvi odbočujeme
vlevo. (č.16)

A hurá do lesa!

Les nás pohltí... (č.17)

...a vyplívl u Komárovského rybníka (č.18)

Tady jsme zavzpomínali na 1. ročník memoriálu. Tenkrát jsme narychlo měnili trasu, protože vedla přes hráz, která tam v tu chvíli jaksi nebyla...

Hráz v roce 2017

Hráz v roce 2014

U hráze se peloton rozděluje na dvě půlky. Ti co preferují zkratku loukou (A) a ti, co preferují zaručeně suchou cestu (B).

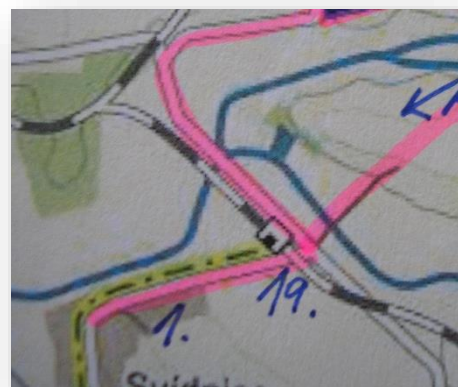

Družstvo A „zkratkaři“.

Družstvo B „sucháči“.

Místo setkání A + B - vlaková zastávka. (č.19)

Opět ve Svídnici.

Povídání u školy

DĚKUJEME VŠEM STATEČNÝM CYKLISTŮM, KTEŘÍ SE S NÁMI
NAVZDORY ZIMĚ, VĚTRU A ČERODĚJNICKÉ ÚNAVĚ
VYPRAVILI „S KOLEM KOLEM SVÍDNICE“.

Pohodový příští rok

a

na shledanou při 5. jízdě

Memoriálu prof. Josefa Kubálka

tentokrát za ... (zatím neprozradíme)

Vendula a Markéta.